

„בסרט הזה הרווחתי עשרים וחמישה אלף לירות. עד היום קיבלתי עשרים. הם שלמו לי בתשלום, אני לא מתלוננת. כחילת משוחררת זה היה בשבילי הון כסף, אבל כשאני יודעת שיפתח הרווח את תמימותי. כשחמתתי על החווה הובטח לי שישחררו אותי מהצבא. אבל כשסרבת ללכת עם יורם גלובוס לכינור-דיוד כדי לפרסם את עצמי, או לנסוע לפסטיבל קאן כדי לפרסם את הסרט, הוענשתי והוחזרתי לצבא. הם ממש התעללו בי ואני רואה את בועז כחראי יותר מכולם, כי הוא רחש את אמנוני. הוא הבטיח לי, הוא שיקר, הוא הביא אותי למצב שבו רציתי לאבד את עצמי לדעת.

עירום הוא יפה

5 א, אינני מתחסדת. אני חושבת שֵׁי עירום, אם הוא בהסכמת השחקנית ואם הוא במקום, הוא יפה. אני לא חושבת שהשחקנית במידנייט אקספרס, שפותחת את חולצתה ולמראה שדיה מאונן השחקן מבעד לסורגים, הצלמה צילומים פורנו־גרפיים. אני חושבת שזה היה יפה מה שהיא עשתה, שזה היה נפלא. אבל ביוצאים קבוע צילומי העירום הם לא לעניין, והם פורנו־גרפיים, כי הם זולים, כי הם צולמו רק כדי למכור את הסרט, לא כי הם רלוונטיים לעלילה. כעת הם אומרים שאני תובעת אותם מפני שיש לי תסביך עם הישבן שלי? אז מה אם יש לי תסביך כזה? ונגיח שיש? מה זה עניינם? האם בגלל זה שיש לי תסביך הם צריכים להפר את החווה? בחווה כתוב בפירוש „צילומי גב“. הגב, עד כמה שעניות דעתי מגעת, מגיע למותניים. הישבן הוא חלק אחר של הגוף. אחרת היו קוראים לו גב. למה להמציא לו שם משלו. כל החשיפה הזו אינה נוחה לי, אני משלמת מחיר יקר בעבור המילחמה שלי, אבל אני נלחמת על העיקרון. הם לא ירמו בחזרות תמימות בגלל שהם חזקים. אני גם לא מנסה לסחוט מהם כספים. בסך-הכל תבעתי מאה חמיי־שים אלף לירות. את כספי אני רוצה להרוויח ביושר בדרכים טובות יותר.

ברחוב דיזנגוף מספרים על מזלו הטוב של מנחם גולן. הנה כאשר צילם את הקוסם מלובלין זכה בפירסומת חינם, כא־שר הסופר יצחק בשביס זינגר זכה בפרס נובל לסיפורות. כעת, להבדיל, בד בבד עם צאת הסרט יוצאים קבוע אל האקר־נים, הוא זוכה במסע פירסומת אדיר מלווה בתמונות ודיווחים יומיים בעיתונים. איבון מיכאלי, אומרים בכסית, סרבה להשתתף בכסס כינור-דיוד ובפסטיבל קאן, אך את ההצגה הגדולה שלה בנוכחות קהל ועיתורי נאים היא עורכת מעל דוכן העדים שבבית־המישפטי המחוזי.

בכל מיקרה שווה לו. למנחם גולן, להפ־סיד את מאה וחמישים אלף הלירות. מסע פירסומת מתוכנן היה ללא ספק עולה לו יותר.

איבון מיכאלי ויפתח קצור בבית המישפטי למען תמימים אחרים

הפרו בפירוש את החווה איתה, אבל ענת רוצה להיות שחקנית, או היא ויתרה. אני לא רוצה להיות שחקנית. אני לא מפסידה כלום מלבד כבודי העצמי. אנשים אמרו לי להניח לעניין. הם אמרו טירטי נוח גדולים וחזקים ואת קטנה, מה את

לי. סוכם בינינו בחווה שהוא מצלם אותי בעירום רק מהפרופיל. דיברתי איתו על הצילומים קודם. הוא הסביר לי בדיוק מה הולך לקרות. כשהגעתי לצילומים ראיתי מצלמה. יותר מזה לא הבנתי. הם חשבו שמפני שאני קטנה ולא

הביתה טלפון ממנה. בתי ענתה לטלפון ואמרה שזו איבון. אמרתי ליפתח: לך אליה. הוא אמר: היא לא רוצה אותי עכשיו, שוב אמרתי לו שילך והוא הלך. כעבור כמה דקות טילפנה שוב. אמרתי לה שיפתח בדרך אליה. היא ענתה:

בגלל בועז!

יכולה לעשות? הם ניסו לקנות אותי. הציעו לי לנסוע לקאן עוד לפני המישפטי. הם ממש התעללו בי. דרשו ממני לתקן שן שהיתה לי. שלחו אותי לרופא, אחרי־כך הם אמרו נוריד את הכתר ונחזיר את השן לקדמותה. הם סידרו לי כתר זמני ואני זקוקה כעת לחמישה עשר אלף לירות כדי לתקן את השן על חשבוני.

חשובה, חדשה בקולנוע, אני לא אעז להתי קומס נגדם או לצאת נגדם. כי הם גדולים וחזקים, אבל אני התעקשתי לראות את הצילומים של אותו יום. כעבור שבוע ראיתי את התוצאות והן הדהימו אותי. היו שם צילומים שגובלים בפורנוגרפיה ולזה לא יכולתי להסכים. בועז הצמיד לי את הפסיכיאטר שלו, מיקי רייטר, כדי להבטיח שיותר הוא לא ירמה אותי. אני מודה. היו לי קשיים ואני לא רואה שום דבר רע בזה שהצמידו לי פסיכיאטר. אחרי שראינו את ההקדמה נסעתי עם מיקי הביתה. דיברנו על הסצנה. בועז אמר שזו היתה טעות של הצלם. הוא עושה צחוק. אדם גולדברג עושה טעויות? אדם גולדברג מצלם על דעת עצמו? אפילו אני, שאני בורה בענייני קולנוע, יודעת שזה בלתי אפשרי ולא יתכן.

למה הוא בא עכשיו! זה זמן לא טוב. וטרקה את הטלפון. כעבור עשר דקות צילצל יפתח בבכי ואמר: היא ניסתה להתאבד, כל הידיים שלה חתוכות. באתי מייד למלון שבו התגוררה. אשתי ברוריה היתה איתי. החדר היה מלא דם. טיפלו בה והיא נרגעה. נסעתי משם. באמצע הלילה יפתח מטלפן ואומר שהיא שוב רוצה להתאבד. שוב נסעתי למלון. די־ברתי איתה והיא אמרה שרימתי אותה ואם אני רימתי אותה, אין לה למי להא־מין לעולם. אמרתי לה שהיא מטומטמת, שאם אני מטפל בה, סימן שאני אוהב אותה. הרגעתי אותה, השכנתי את שניהם במיטה. כיסיתי אותם וישבתי לידם כמו בייבי סיטר. אחרי־כך ערכתי את הקטע והראיתי לה את הקטע הערוך והיא נרגעה. „אני לא מבין מה ההתפרצות הזו פית־אום. אני לא מבין לצורך איזו מטרה. היחסים בינינו היו טובים. היא היתה אצלנו בבית כל הזמן. כשהיית בלוס אנ־ג'לס צילצלתי לשאול מה שלומה. פיתאום אני בא ים מישפטי. כל־כך כיבדתי אותה, שעשיתי כרצונה ובזמן צילומי סצנות העירום, אפילו לא צילמנו סטילס. היא אמרה לי על היום ההוא שזה היה אחד הימים היפים בחייה, אני לא מבין מה קרה לה פיתאום?“

מילחמה על עיקרון

5 א, חר־כך אמר שיערוך, כשראיתי את הקטע הערוך אמרתי שזה יפה, אבל עדיין יש הפרה של החווה. בועז אמר לי ואני מצטטת: 'אני יודע שהחווה מופר ואם זה מספיק חשוב לך, אז תלח־מי'. ואני נלחמת. אני נלחמת לא בשביל עצמי. כל החשיפה הזו מאד לא נוחה לי ואני יודעת שאני עושה פירסומת חינם לרשע. אני נילחמת כדי שאנשים כמוני יידעו עם מי שיש להם עסק. אני לא נלחמת על זה שצולמתי בעירום. עירום זה יפה! אני נלחמת על העיקרון! אני נלחמת על זה שמשקרים ועושים עם אני־שים כמוני מה שרוצים. הם עשו אותו דבר לענת עצמון בסרט אסקימו לימון.

„השקרו הגדול בעולם“

5 איבון מיכאלי יש כמובן גירסה מי־שלה. אומרת איבון: „בועז דוידזון הוא השקרו הגדול ביותר בעולם. הוא רמאי, איש רע בהמי, יש לו הומור רע. הוא שיקר לי. אני האמנתי לו והוא שיקר

בועז דוידזון (עם הפרקליטים פרי וברימר) לא מבין מדוע